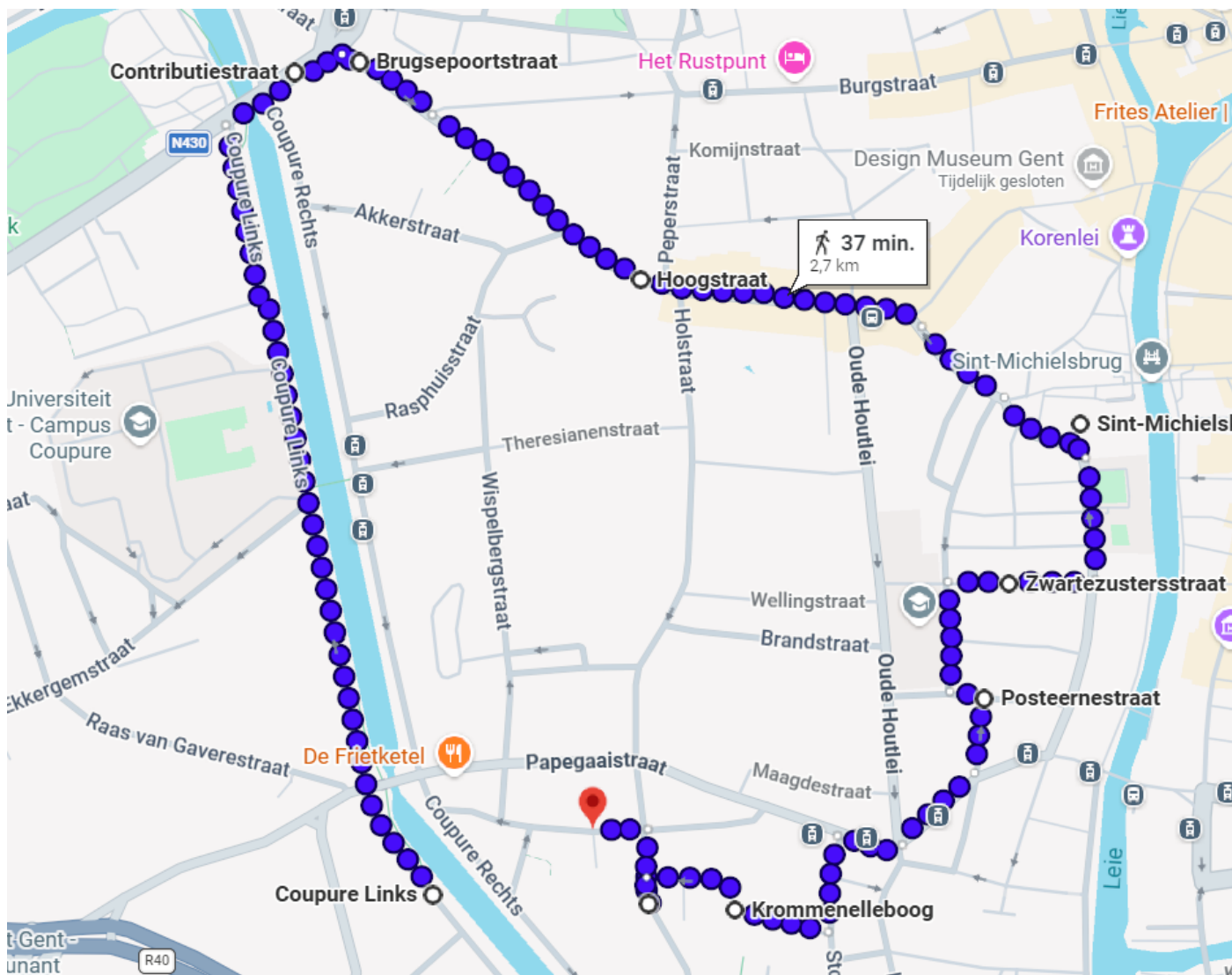

Gent Papegaaiwijk

14 augustus met VI@s

Al in 1476 wordt *den wijcke van den Papegaye* vermeld. De naam danken we aan de Gentse schuttersgilden uit de 15de eeuw. Die organiseerden er elk jaar een koningsschietsing, waarbij geschoten werd naar een versierde houten papegaai of gaai die aan een wijk van de Wispelbergmolen vastgemaakt was. De Wispelbergmolen stond op de plek waar vandaag de Papegaai feesten georganiseerd worden.

De wijk wordt begrensd door de Coupure Links, de Contributiestraat, de Brugsepoortstraat en de Hoogstraat tot de Sint Michielskerk, en de Leie.

Sommigen noemen de Papegaaiwijk vandaag de Rive Gauche of de religieuze rand van Gent. Nog tot ver in de 18de eeuw behield deze wijk zijn landelijk karakter. De akkers en moestuinen en de ligging vlakbij de stadspoorten lokten heel wat religieuze instellingen. In de Papegaaiwijk vestigden zich in de loop van de 13de en 14de eeuw zwarte zusters en grauwzusters, de cisterciënzerinnen, de alexianen, de bernardinessen Eveneens meer dan vermeldenswaard is de begijnenbeweging aan de Oude Houtlei (Monasterium PoortAckere) en de mattewijven in Onderbergen.

Sommige daarvan hebben een geschiedenis die tot 1000 jaar terug gaat.

Gent-Papegaaiwijk

Slechts enkele kloosterpanden zijn overgebleven, maar heel wat straatnamen, verwijzen nog naar sites die vandaag helemaal verdwenen zijn. Vele huizen staan op voormalige kloostergronden en in meerdere panden zijn nog materiële sporen van een kapel, een kerk of een klooster te ontdekken.

Wij gingen op zoek :

Klooster der Alexianen (Sint-Amandusinstituut)

Oude Houtlei. Klooster der Alexianen

Begin 14de eeuw verbleven de Alexianen, een broedergemeenschap ook gekend onder de naam Schokkebroeders of Cellebroeders, te Gent. Zij namen hun intrek in enkele bastions gelegen aan de Oude

Houtlei, tussen de Torrepoort (Poel) en de Posteernepoort. Alexianen waren belast met de verzorging van zieken en gekken en het begraven van de doden. Een eerste kapel werd opgetrokken rond 1480 en verwoest door de beeldenstormers. Einde 16de eeuw werd ze heropgericht en toegewijd aan de H. Alexius. In 1798 werden de broeders verjaagd. In de 19de eeuw gebruikte men de gebouwen als militaire gevangenis en vanaf 1828 als krankzinnigengesticht tot de voltooiing van het Guislaininstituut waarna de Christelijke Scholen er het huidige St. Amandusinstituut uitbouwden.

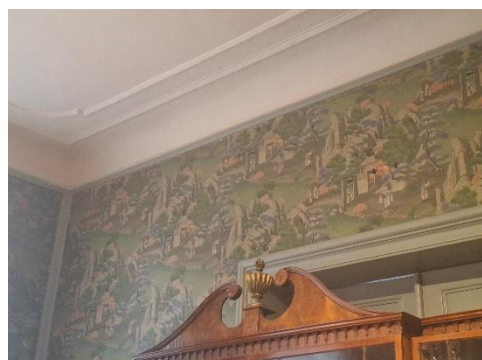

In dit huis op de hoek van het Ingelandgat en de Wilderoosstraat woonde de bekende medicus **Jozef Guislain**, die gespecialiseerd was in geestesziekten. Omstreeks 1903 werd het pand verbouwd. Het interieur bevat nog twee originele en waardevolle ruimtes. Het Cooremanssalon heeft mooie plafondschilderingen met afbeeldingen van bekende componisten. De oude bestuurskamer van dr. Guislain is een kleine neogotische kamer. Het huis met de binnenplaats werd in 1996 beschermd als monument. Het pand stond echter jarenlang te verkommeren, tot het in 2008 werd aangekocht door nieuwe eigenaars met de bedoeling het om te bouwen tot een luxueus hotel.

Ook dit gebouw trok onze aandacht :

Het 18de eeuwse **stadspaleis Van Goethem** (Ingelandgat) in rococostijl.

Jean-Baptiste Van Goethem leefde tijdens de Oostenrijks-Habsburgse periode. Hij was Administrateur bij de 'Oostendse Compagnie'.

Gent-Papegaaiwijk

Dit uitzonderlijke stadspaleis doet vandaag dienst als veilinghuis.

Het karaktervolle pand (= beschermd monument) ademt authenticiteit, met prachtige originele elementen, indrukwekkende hoge plafonds en een statig salon met schilderijen van P.N. Van Reysschoot.

Na afschaffing van de **orde der Jezuïten** in 1773 door Jozef II werd de orde in 1814 hersteld. Ze kregen de bernardinessenabdij ter beschikking in de Posternestraat.

In 1956 sloot de jezuïetenresidentie. De Sint-Lucasschool nam de gebouwen over, verdeelde de kerk in verschillende niveaus om er leslokalen te kunnen in onderbrengen en bouwde later een nieuwe vleugel bij.

Het IHS-monogram van de jezuïeten boven de toegangspoort van de Sint-Lucasschool in de Posternestraat

Arbeidersbeluik Krommen Elleboog

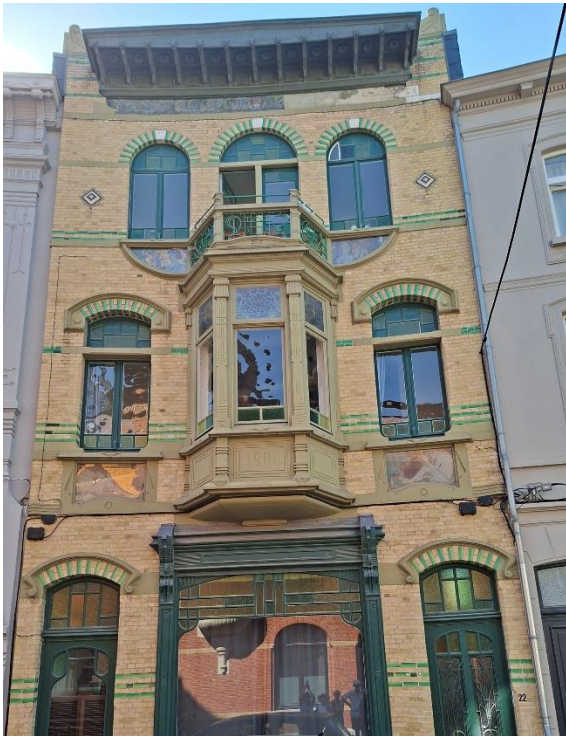

Gent-Papegaaiwijk

Een beluik is eigenlijk een groep minderwaardige arbeiderswoningen die gegroepeerd zijn rond een koertje, een straat of een steeg. Algemeen kenmerk is het afgesloten zijn, aangezien de meeste beluiken slechts via één ingang toegankelijk zijn. Andere beluiken hebben dan weer twee of drie ingangen. Afhankelijk van hoe deze ingeplant zijn, spreekt men van straat-, steeg- of pleinbeluiken.

Gent springt er in België uit door het verbluffend grote aantal beluiken en door de zeer vroege beluikenbouw. Vroeger hadden de Gentenaren het overigens niet over beluiken, maar over 'cités' en 'poortjes'.

In de Lieve De Winnestraat trekt dit prachtige **art nouveau burgershuis** (jugendstil) onze aandacht

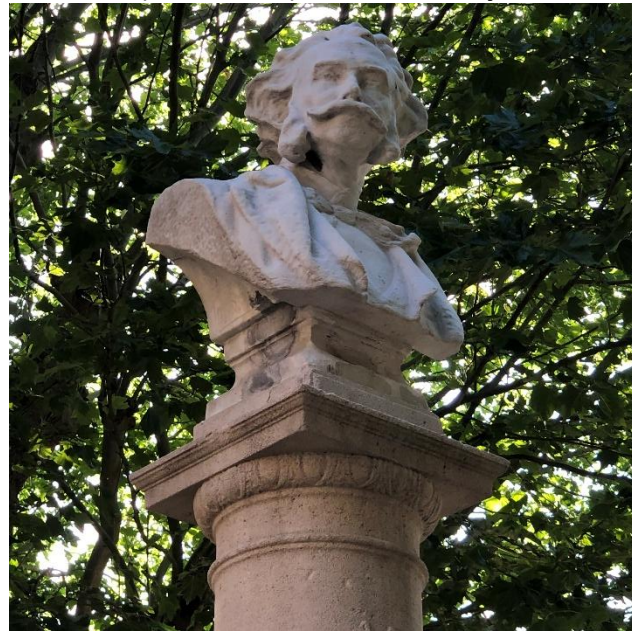

Ontworpen door architect Urbain Crommen in 1908. Op de gevel staan de 4 seizoenen uitgebeeld (doek onder glas)

En ja Ook in Gent vinden we een gebouw van de befaamde architect **Victor Horta** uit 1885 met terracotta reliëf in neoclassicistische stijl. (Twaalkameren)

Op het Casinoplein in Gent staat er een monument (borstbeeld) van **Karel Miry** met aan de voet, van de

hoge witstenen zuil, zingende kinderen

Karel Frans Leopold Miry was een Belgische componist, muziekpedagoog, dirigent en violist, geboren in Gent in 1823. Hij dirigeerde Gentse orkesten, doceerde aan het Koninklijk Conservatorium Gent en componeerde meer dan 1000 werken. Miry is vooral bekend als componist van *De Vlaamse Leeuw*, sinds 1985 het volkslied van Vlaanderen, en droeg sterk bij tot de ontwikkeling van de Vlaamse opera.

We mochten ook eens piepen op de terreinen van **Tectura**. In de gebouwen, daterend uit de jaren 30 tot 50 van de voormalige veeartsenijschool (beschermd erfgoed), kan je een STEM-opleiding (Science, Technology, Engineering and Mathematics) volgen, waarbij leerlingen nadien aan de slag kunnen in een knelpuntberoep. Er zijn plannen voor een grootschalige renovatie naar een kunstencampus voor zowel jongeren als volwassenen.

Het einde van een bloedhete namiddag kwam in zicht met een heerlijk drankje in de rustige setting

van het Monasterium PoortAckere.

Dit hotel bevindt zich in een voormalig 19e-eeuws klooster en dat voel je in elke hoek. Terwijl de stad vlakbij bruist, stap je binnen in een wereld van stilte en sereniteit. Je wandelt door oude kloostergangen, ontdekt opvallende ruimtes en staat even stil bij de indrukwekkende neogotische kapel, die het verleden levend maakt. In de groene binnentuin wacht een oase van rust, ideaal om te ontspannen met een boek of drankje, midden in de stad maar ver weg van de drukte.

In 't Stiltehof

Onder lind' en lage muren,
waar de klok haar adem spaart,
sluimert tijd in zachte vuren,
stil als psalm die niemand baart.
Zon valt neer in gouden strepen,
over kruid en kruin van steen,
schaduwen die traag ontslepen,
dragen 't licht als stille leen.
't Hart, dat buiten stormen kende,
vindt hier rust in kloostergaerd,
waar de ziel haar handen wende
tot het werk dat God verklaart.
En de wind, door rozen henen,
fluistert zacht, gelijk een lied,
dat in 't diepst van oude stenen
nog de stem van vrede ziet

